

Να έλθουν ή να μην έλθουν τα Χριστούγεννα; (π. Ανδρέας Αγαθοκλέους)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 24 Δεκεμβρίου, 2012

Το 27ο γράμμα από τον πνευματικό πατέρα.

Πόσο λυπήθηκα, όταν άκουσα μια κοπέλα να λέει με πόνο: «Δεν θέλω να έλθουν τα Χριστούγεννα. Μελαγχολώ». Λυπήθηκα για το πώς νιώθει, αλλά και για το πώς κατάντησε μια τέτοια γιορτή.

Τα Χριστούγεννα, σ' αντίθεση με το Πάσχα, έχουν έντονο το κοσμικό στοιχείο. Η περιρρέουσα ατμόσφαιρα, με τονισμό των τύπων, της κατανάλωσης και του τρεξίματος, μας τονίζουν την απουσία του Θεού. Δεν μπορεί να έχουν σχέση όλα όσα γίνονται τούτες τις μέρες «για να γιορτάσουμε Χριστούγεννα» με το Χριστό της ταπείνωσης, της φτώχειας, της ειρήνης. Όλα μιλούν για την ύλη, την απόλαυση, την κοσμικότητα. Ένταση, τρέξιμο, πίεση.

Όλα, βέβαια, τα πιο πάνω εκφράζουν την παγίδα που μας έχουν στήσει: Θα πρέπει να κάνουμε το άλφα και το βήτα, για να νιώσουμε Χριστούγεννα. Θα πρέπει να είμαστε όλοι χαρούμενοι. Θα πρέπει να έχουμε στολισμένο και με πολλά φαγητά τραπέζι. Θα πρέπει να στολιστεί το δέντρο. Θα πρέπει ν' ανταλλάξουμε δώρα. Ε, θα πρέπει και να νηστέψουμε και να βοηθήσουμε κάποιο φτωχό, για να νιώσουμε ωραία...

Τελικά, τι; Τίποτε! Γιορτάζουμε τον ερχομό του Θεού της Αλήθειας με ψεύτικα μέσα! Η ειρήνη της καρδιάς, που ήλθε και μας έφερε, απουσιάζει. Η κατάφαση της ύλης, που πηγάζει από την ενανθρώπιση του Θεού, γίνεται ειδωλολατρία. Θα μπορούσε κάποιος να θεωρήσει ότι, γράφοντας τα πιο πάνω περί προετοιμασίας, αρνούμαι τα υλικά και την απόλαυσή τους. Καθόλου! Ο Χριστός πήρε την ανθρώπινη φύση κι έδειξε έμπρακτα ότι αποδέχεται τα υλικά κι οτιδήποτε άλλο στο οποίο ο άνθρωπος συμμετέχει. Γι' αυτό, άλλωστε, η Εκκλησία απέρριψε το Μονοφυσιτισμό, για να διασωθεί η ομορφιά των ανθρωπίνων.

Όμως ο τονισμός των υλικών καταλήγει στην ακρότητα της ειδωλολατρίας. Δυστυχώς αυτό γίνεται τούτες τις μέρες, ακόμα και από ανθρώπους που θέλουν να έχουν εκκλησιαστική ζωή.

Νομίζω ότι το πρόβλημα προέρχεται από μια επιφανειακή προσέγγιση της πνευματικής ζωής. Δεν έχουμε συλλάβει το πνεύμα, την ουσία, και ζούμε με τα εξωτερικά που μας δίνουν την ψευδαίσθησή της.

Με αυτή τη θεώρηση, ασφαλώς και τα Χριστούγεννα προσεγγίζονται επιφανειακά και τυπικά, αν λάβουμε υπόψη και τον κοσμικό χαρακτήρα που υπάρχει γύρω μας.

Όσοι τολμούν να επαναστατούν ενάντια του κατεστημένου, οποιασδήποτε μορφής, αυτοί μπορούν να απολαμβάνουν την ελευθερία.

Όσοι την επανάστασή τους την κάνουν ενάντια του εαυτού τους, αυτοί μπορούν να απολαμβάνουν την αληθινή ελευθερία, σύμφωνα και με το λόγο του Ντοστογιέφσκι: «Νίκησε τον εαυτό σου και θα γίνεις ελεύθερος, τόσο ελεύθερος όσο δεν φαντάστηκες ποτέ σου, και θ' αρχίσεις μια νέα ζωή. Και θα κάνεις και τους άλλους ελεύθερους και θα νιώσεις την ευτυχία, γιατί θα πάρει η ζωή σου νόημα».

Κι όσοι τα Χριστούγεννα γιορτάσουν εσωτερικά χωρίς ν' αρνούνται τα όποια υλικά, αυτοί θ' απολαύσουν την ειρήνην «την επί γης» που έφερε στις καρδιές μας το Θείο Βρέφος.

Κι όσοι, για το γιορτασμό των Χριστουγέννων, έχουν κέντρο την Εκκλησία ως τόπο αλλά και τρόπο ζωής, δεν θα γνωρίσουν τη μελαγχολία και τη θλίψη των ημερών, αφού θα ψηλαφίσουν το Θεό της όντως χαράς, της γαλήνης, της ειρήνης. Σας το εύχομαι!

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

(Πηγή: agiosgeorgiosmakris.com)